

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/12/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2113011997
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Tencer
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2113011997.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Tencera a sudcov JUDr. Daniely Šramelovej a JUDr. Janky Klčovej, v trestnej veci proti obžalovanému P. T., pre prečin výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písm. a/ Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu v Trnave zo dňa 18.02.2014, sp.zn. 2T/101/2013 na verejnom zasadnutí konanom dňa 21.04.2015 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného P. T., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný P. T. uznaný za vinného z prečinu výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písm. a/ Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na skutkovom základe, dňa 26.11.2012 v čase okolo 10.30 hod. v Hlohovci, na ulici Šomodskej, v miestnej lokalite Balatón, pri vínných pivniciach, po predchádzajúcej slovnej hádke fyzicky napadol poškodeného U. P. (riešený v inom trestnom konaní), ktorého dvakrát udrel päťou do oblasti pravého oka, následkom čoho utrpel poškodený U. P. pomliaždenie mäkkých tkanív hlavy - tváre s krvným výronom v oblasti vnútorného kútika pravého oka a odreninu kože v oblasti vonkajšieho kútika pravého oka s dobou liečenia 1 týždeň. Za to súd obžalovanému podľa § 364 odsek 1 Trestného zákona, § 36 písm. j/, § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona uložil trest odňatia slobody v trvaní 3 (tri) mesiace.

Podľa § 49 odsek 1 písm. a/ Trestného zákona súd obžalovanému výkon trestu podmienene odložil a podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona určil skúšobnú dobu na 1 (jeden) rok.

Podľa § 288 odsek 1 Trestného poriadku súd poškodené strany Dôvera zdravotná poisťovňa, Bratislava a Sociálna poisťovňa, pobočka Trnava s nárokom na náhradu škody odkázal na konanie vo veciach občianskoprávných.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný, ktorým sa domáhal zrušenia napadnutého rozsudku a vrátenia veci okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. V dôvodoch odvolania poukázal na to, že okresný súd vykonané dôkazy vyhodnotil v rozpore s ustanovením § 2 odsek 12 Trestného poriadku a rovnako písomné vyhotovenie rozsudku je v rozpore s ustanovením § 168 odsek 1 Trestného poriadku, nakoľko nie je možné zistiť ako sa súd vyrovnal s obhajobou, prečo nevyhovel návrhom na vykonanie ďalších dôkazov a akými právnymi úvahami sa spravoval keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Poukázal na to, že je paradoxné, že výpoveď poškodeného súd akceptoval bez akýchkoľvek výhrad pričom jeho výpoveď neakceptoval. Je zrejmé, že proti sebe stoja dve verzie skutku, jeho ako aj poškodeného. Súd I. stupňa sa ani len nepokúsil hodnotiť hodnovernosť jednotlivých aktérov daného konfliktu, jednotlivých ich výpovedí prípadne časti výpovedí. Rovnako jednostranne vyhodnotil i výpoveď samotného znalca MUDr. Mariána Pamulu. Je teda nepochybné, že okresný súd v predmetnej veci vykonané dôkazy vyhodnotil zjavne v jeho neprospech.

Krajský súd na podklade podaného odvolania podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým mohol odvolateľ

podat' odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku a tak zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

V postupe okresného súdu neboli zistené chyby, ktoré by mohli spôsobiť nesprávnosť niektorého výroku rozsudku.

Okresný súd skutok opísaný v obžalobnom návrhu prejednal v celej šírke v súlade s ustanovením § 278 Trestného poriadku a z vykonaných dôkazov po ich vecnom vyhodnotení vyvodil skutkové závery, ktoré z nich vyplývajú a skutok posúdil podľa znakov trestného činu, z ktorého uznal obžalovaného za vinného. Výsledkami vykonaného dokazovania bolo preukázané, že obžalovaný sa dopustil skutku tak, ako mu kladie za vinu obžaloba a prvostupňový rozsudok.

Súd prvého stupňa v súlade s požiadavkou zákonodarcu v písomnom odôvodnení napadnutého rozsudku veľmi podrobne a jasne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov.

Z odôvodnenia je tiež zrejmé, akými právnymi úvahami sa okresný súd spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a tiež ako sa vyrovnal s obhajobou obžalovaného.

Pokiaľ ide o otázku viny je potrebné uviesť, že všetky vykonané dôkazy v predmetnej veci preukazujúce vinu obžalovaného boli vykonané zákonným spôsobom a krajský súd v tomto smere nezistil žiadne pochybenia ani porušenia zákona.

V tomto smere nie je možné sa stotožniť s názorom obžalovaného v tom smere, že okresný súd vyhodnotil dôkazy jednostranne v jeho neprospech a že uveril len výpovedi poškodeného. Je nepochybné, že samotný obžalovaný v priebehu celého konania potvrdil skutočnosť, že tento pri slovnej potýčke, ktorú mal s poškodeným sám uviedol, že tohto napodobňoval v koktaní, čo u poškodeného vyvolalo značné rozhorčenie, ktoré následne smerovalo k fyzickému útoku zo strany poškodeného. Tak túto verziu potvrdil i samotný poškodený. Je v tejto súvislosti potrebné uviesť, že nepochybne iniciátorom celého tohto konfliktu bol práve obžalovaný, ktorý vyprovokoval poškodeného k útoku, za ktorý v konečnom dôsledku poškodený bol i právoplatne odsúdený. Skutočnosť, že k samotnému skutku došlo, potvrdil aj priamy svedok U.B., ktorý vo svojej výpovedi popísal celý incident medzi obžalovaným a poškodeným.

V predmetnej veci bol vypracovaný i znalecký posudok znalkyňou MUDr. Monikou Gregorovou z ktorej vyplýva, že poškodený P. trpí poruchou prispôsobenia s úzkostne depresívnou symptomatikou s chronickým priebehom, ako psychickými následkami, ktoré sú spojené s inkriminovanou udalosťou zo dňa 26.11.2012. V ďalšom sa uvádza, že poškodený prekonal akútnu psychotickú poruchu, ktorá si vyžiadala hospitalizáciu. Poškodený nebol v minulosti na danú poruchu liečený. Zo záverov ďalej vyplýva, že duševná porucha, ktorou vyšetřovaný trpí, má chronický priebeh a jej prognóza je neistá. Jednoznačne však skonštatoval, že je nespochybniteľné, že daná porucha vznikla v príčinnej súvislosti s útokom obvinenej osoby.

Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností teda i krajský súd dospel k záveru, že je nespochybniteľný fakt, že sám obžalovaný celý incident v danej veci vyvolal, v dôsledku čoho došlo k roztržke medzi ním a poškodeným k útoku a k ublíženiam na zdraví tak, ako sú skonštátované v napadnutom rozsudku. Za daného stavu teda krajský súd dospel k záveru, že vina obžalovanému bola nepochybne preukázaná pričom jeho konanie okresný súd správne kvalifikoval ako prečin výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písm. a/ Trestného zákona, nakoľko je nesporné, že na mieste verejne prístupnom došlo k vzájomnému napadnutiu medzi obžalovaným a poškodeným P., ktorý už bol právoplatne odsúdený za svoje konanie. Veľmi správne okresný súd v dôvodoch napadnutého rozsudku skonštatoval, že konanie obžalovaného v kritický deň nesvedčilo o jeho pasivite pri tomto incidente, naopak svedčí o jeho aktivite a to od samotného začiatku v podobe provokácie zo strany obžalovaného pričom v danom prípade pre posúdenie prečinu výtržníctva nie je rozhodujúca už momentálne rozdielne popisovanie samotných útokov, ale rozhodujúci je fakt, že v danom prípade to bol obžalovaný, ktorý celý problém, celý incident vyprovokoval a nepochybne sa zúčastnil celej tejto výtržnosti. Svedkom predmetnej udalosti bol tak, ako už bolo vyššie uvedené. I samotný svedok U.B., ktorý vzájomný útok medzi obžalovaným a poškodeným potvrdil.

Keďže všetky dôkazy preukazujúce vinu obžalovaného boli vykonané v súlade so zákonom a ani odvolací súd nezistil dôvod týmto neveriť osvojil si výrok o vine o právnom posúdení skutku z I. stupňového rozsudku v celom rozsahu.

Okresný súd nepochybil ani pri ukladaní trestu obžalovanému, ktorý mu uložil výchovný v trvaní 3 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu na dolnej hranici stanovenej zákonom, ktorý trest vzhľadom na všetky okolnosti prípadu ako i samotnú osobu obžalovaného, je trestom primeraným a zodpovedajúcim zákonu.

Nakoľko krajský súd nezistil žiadne pochybenia ani vo výroku o náhrade škody, odvolanie obžalovaného ako nedôvodné v zmysle § 319 Trestného poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.